

FOMENT

DIARI NACIONALISTA REPUBLICÀ

Preus de subscripció

REUS. . . Ptes. 1'50 al mes.
Fora. . . 4'50 trimestre
Estranger. . . 9'—
Número solt 5 cèntims
Anuncis segons tarifa

ANY XII

REUS, DIVENDRES 7 D' DESEMBRE DE 1917

NÚM. 278

Gran Hotel - Restaurant de LONDRES

HOTEL DE PRIMER ORDRE

Habitacions amb telèfon urbà i interurbà :: Habitacions amb h.nys, d'atxes i telèfon

Els cafès GIL

ELS DE MÉS FORTALESA
SON: ELS DE MÉS AROMA

Carrer Metge Fortuny, 3 (davant La Fleca).-Reus

Garantida per sa puresa

Elaboració compatible amb
les millors marques del país
i estrangeres.

Dintre pocs dies, grans
regals als consumidors

De venda en Drogueríes
i Confiteríes

Representant per Catalunya
AGUSTIESTEVE

DE MADRID ESTANT

El banquet dels catalans

Acabem de sortir del banquet celebrat a l'Hotel Ritz, que'ls catalans residents a Madrid hem ofert als dos ministres paisans nostres senyors Rodés i Ventosa i als directors generals senyors Marqués de Camp i Ferrer i Vidal.

De gran esdeveniment pot anomenar-se dit acte, car mai a Madrid havia tingut lloc un aplec tant nombros i a l'ensems tant selecte de gent catalana. Polítics, catedràtics, industrials, comerciants, artistes, estudiants, tot lo bo i millor de la colònia, hi era representat.

xemplars bordissenes, ja no existeixen, no, avui tots els catalans sentim l'orgull de dir-nos catalans. També d'altra part, han canviat les coses: L'odi i la bafa d'ahir s'han convertit en respecte i admiració avui i demà esdevindrà amor i agraïment. Els catalans salvant a Catalunya haurem salvat l'Espanya tota i ara, aquí, tothom ens considera com els màgics portadors dels remeis, que calen per a guarir els mals de la nació. Si totes les regions ens imiten com sembla, farem de l'Espanya caduca i marcida, un pomell de flors ufanes.

Acabat l'àpet, es llegiren mantes adhesions de personalitats de Catalunya i fora d'ella, desde la del bisbe de Barcelona, i l'"Azorin" a la de Junoy i Lerroux i d'altres qui sense fer cas d'opinions polítiques ens enviaven una abraçada de germanor.

Tot seguit el doctor Recasens oferí el banquet als homenajats, parlant, naturalment, en català, i dient que la llengua nadiua, la que havia après de llavis de la mare era la millor per a expressar els sentiments d'amor a la patria i que mai per mai podíem els catalans renunciar a lo que'ns ha donat la Mare natura. Digué però que aquest amor no exclouia

el que's tè pels altes pobles, ans al contrari, ell és la base de la gran família humana, de l'amor universal, de l'amor al tot.

Amb eloqüents paraules cantà un himne a l'optimisme. Aquest és l'alsaprem dels gran pobles, en canvi el pessimisme ens porta fatalment a la caiguda, al total ensorrament de la nació.

Amb optimisme, fent que tothom se senti optimiste, salvarem la patria, i acabà dient, que al cridar Visca Catalunya, cridava també Visca Espanya.

Una xardorosa ovació aculliren aquestes paraules i s'aixecà a parlar el Ministre d'Hisenda senyor Ventosa, en nom dels homenajats. Començant dient que el fet d'ocupar els catalans els alts llocs de la governació de l'Estat és prova palesa de que no existeixen rezels ni desconfiances, ni cap mena de separatisme, com algú, més d'una volta, ha volgut fer creure, no, tot lo contrari; aquest fet demostra que som partidaris d'imbuir l'esperit renovellador de Catalunya a totes les altres regions espanyoles i fer així l'Espanya gran que tots desitgem, sens renunciar però a la personalitat que tenim com a catalans. Fins al sacrifici de les nostres vides arribarem si cal per a la prosperitat i l'engrandiment de l'Espanya. I com tots estem dominats d'aquests sentiments, la fesa d'avui no és capacte banal, no és un banquet més, sinó el començament d'una nova etapa dins de la política espanyola, l'etapa catalana que's podrà anomenar també, etapa de regeneració, de reconstitució i progrés. Es l'esperit català qui halena aquest moviment, si fracassem serà degut a les nostres persones, si triomfem serà Catalunya la victoriosa, ja que d'ella la nascut després de llarga gestió, plé d'ansies i angúnies, aqueix ideal d'optimisme que's va escampant per tot Espanya. Ca que tots contribuim en portar bon terme la nostra obra, cal de la llevar fructífiqu, cal que nos faci malbé, per xó anirem a reballar les altres terres, a feia sembla curiosa d'aquest noudeial i aviat, car la terra està en preparada, aviat vindrà la ullita recompensadora. (Aplaudiments i visques coronaren la formosa ovació d'en

Ventosa, essent coralment felicitat, així com els senyors de la presidència, per l'escu lida, concurrencia que omplena el local.)

M. VENTURA
Madrid 4 Desembre 1917.

Lógica i ètica possibilistes

Ens succeeix tot sovint, per no dir sempre, llegint «Las Circunstancias», que no sabem si riure o indignar-nos. Això mateix ens ha succeït ara, al llegir «Hacia el descrédito final», treball en prosa aparegut ahir en el diari possibilista.

Com si no fos res més que la conducta arbitrària i despòtica de elements que componen la conxorxa possibilista-conservadora; com si no estés encara viva i coleando l'actitud adoptada pels qui es convertiren en majoria accidental de nostre Municipi mercès a una incalificable defecció; com si tots no recordéssim amb asco la despreocupació dels regidors esquirols despatxant a tots, absolutament tots els empleats amics nostres; com si no fos una vergonya per als esmentats regidors i per als seus partits adhoc, les celeberrimes economies del Tomás Barberá; com si rothom hagués perdut la memòria o fossim compatriotes dels xinos; com si, en fi, estessin els possibilistes en situació de pòguer tirar la primera pedra, l'articulista ens parla enfàticament, com home íntegre i austere; com home que viu en les altures impecables de l'ideal i que, per tant, mai ha descendit a xapallejar en el fang ni, molt menys, ha estat testimoni ni actor de les més baixes i ruïnes venjances de la política a l'ús.

No tenim ja dret a indignar-nos de lo que facin i diguin els polítics possibilistes; i en conseqüència, el paper de víctimes i superhoms que alternativament s'assignen, no ens ha de produir sino algunes hores de delícia inefable.

Per que nostre amic senyor Cavallé, al possessionar-se de l'Alcaldia donà el cessa de consuetat als dos quefes de Rondes municipals, el diari possibilista, que pateix d'amnesia aguda, afirma que el interès de todos los partidos de enfrente resulta supeditado al de conseguir el disfrute de los empleos municipales por sus parciales en perjuicio de la probidad y la inteligencia. Argument que's torna contra els procediments posats en pràctica pels seus amics de la conxorxa, i especialment contra els qui, diat se republicans i autonomistes, en l'hora suprema per a la renovació de les costums de la vella política, cometeren la traïció d'aliar-se amb els conservadors, amb vistes, exclusivament, a uns quants empleos.

I si ahir «Las Circunstancias» parlaven d'aquesta fasso, com ho faran, ígran Deu!, avui que la majoria consistorial ha tornat, en lo possible, les coses al lloc i estar que estaven abans de la defecció possibilista. Serà qüestió de posar nos cotó fluix a les orelles!

«Hacia el descrédito final», no és sino el próleg de lo que pensa dir «Las Circunstancias», per quan ja en les primeres línies s'hi llegeix que «circuloron por esta ciudad versiones que asignaban a la mayoría consistorial, actitudes impropias de partidos prudentes y serios, que aspiran a que se desenvuelva con tranquilidad, paz y justicia la vida de los pueblos.» Ara sortiran «altra vegada los padres de familia» i demés excessos del colega. Ho exigeix la lògica i la ètica específicament possibilistes. Però després d'afirmar el mateix seu orguen que lo que feren els de la conxorxa al convertir se, per la defecció, en majoria accidental no és propi de partits prudentes i serios, ¿pot haver-hi ningú que no esclati a riallades llegint les elucubracions i excessos de puritanisme de «Las Circunstancias»?

Si els seus amics del Consistori no haguessin adoptat «actitudes impropias de partidos prudentes y serios», si no haguessin palesat la fam d'empleos, procedint incorrectament, indecentment, no haurien donat lloc a que es realitzés aquest acte de violència, que avui, a guisa de próleg, comenta el diari possibilista.

Per altra part, com s'hauran produït els possibilistes, quan el nostre distingit amic senyor Cavallé s'ha vist obligat a deixar de «ser un hombre superior!».

El darrer alcalde de R. O.

La haba verinosa d'un despatx

De tot lo ocorregut en la sessió municipal que ressenyem en altre lloc, volem recollir ne una nota dolorosa, yolenya, que omplirà d'indignació el cor de tots els homes bons.

Acabat el despatx ordinari, en el que figurava únicament com a nota política el nomenament d'alcalde, lo que vol dir que va transcorre dintre un ambient de calma, el senyor Rojo presentà una proposició firmada per tots els regidors que componen la majoria, fent responsable a l'ex-alcalde Sardá d'una extralimitació legal per ell comesa. Es el cas que l'Ajuntament, en sessió de la Junta Municipal de vocals associats, acordà l'any 1916 l'amortització d'unes places de guardes municipals i rurals a mesura que's produïssin vacants. Les vacants van produir-se, i el senyor Sardá en lloc de complimentar l'acord de referència en benefici de l'Erari Municipal, en lloc de deixar les places amortitzades com era el seu deure, les proveí tot seguit amb personal possi-

bilista per a guanyar-se aixís l'apoi i consideració dels seus antics irreconciliables enemics. De manera, que un dels líders d'unio de conservadors i possibilistes ha costat bastant car al poble.

El senyor Rojo i els seus companys de majoria entenen que el no deixar amortitzades les plagues de referencia constituïa una infracció legal de caràcter administratiu, proposaren que l'ex-alcalde reintegrés a l'Erari Municipal l'import de les nòmines indegudament pagades. La proposició estava redactada en termes de la més exquisida correcció i tractant-se, com se tractava d'una qüestió legal, d'interpretació de la llei, devia ésser serenament discutida; però lluny d'aixó, el senyor Sardá no tingué altres armes de defensa que la de cometre la més innoble de les accions a que un home pot descendir. Va dir en to de despit i amb un somriure impropï d'un home normal, que'l senyor Rojo no podia atacar-lo perquè un dia el senyor Rojo havia hagut de menester el seu apoi, perquè el senyor Rojo li era deutor de gratitud. Les paraules del senyor Sardá produïren vivíssima sensació; per el to en que parlava, no, semblava sino que el senyor Rojo no pogués aixecar el cap davant l'escomesa brutal del seu adversari; però hi ha quan aquell vellel simpàtic i venerable de barbes blanques sentí la seva dignitat ferida i ardit i enérgic, rebate la mala acció que amb ell s'acabava de cometre, públic i regidors portats per l'emoció, prorromperen amb un xardoros aplaudiment i increparen indignats al qui havia portat a terme tan baixa gesta.

El senyor Rojo digué que molts anys enrera, militant com sempre ha militat, en el partit radical, se trobà, a causa de persecucions polítiques, en un moment difícil de la seva vida.

Sense ell demanar ho, per imposició del Comité republicà, acceptà una col·locació en la casa de la ciutat, que s'obtingué amb el beneplacit dels conservadors, allavors, com ara, aliats amb els possibilistes. Jo, digué amb veu d'emoció, el senyor Rojo, vaig acceptar, empenyut per la necessitat, però fent la declaració previa de que aquella mercé l'acceptava sense condicions de cap mena, sense obligar-me a res més que a complir amb el meu deure, doncs jo seguiria propagant en la premsa els meus ideals de tota la vida... Aixó és tot lo que dec al senyor Sardá... I a l'arribar a aquest punt, fou quan els aplaudiments ofegaren la veu del senyor Rojo i els conservadors i possibilistes empaitats per la propia conciencia abandonaren el saló de sessions.

Heus aquí l'honrosa gesta portada a terme pel senyor Sardá. Quin concepte en deu tenir format aquest home, de la dignitat personal? Es que ha perdut el seny? Quin ànima més perversa, més roïna, deu tancar-se en aquella corpora antipática i llordal!

No creiem que mai, absolutament mai, s'hagi donat un cas tant repugnant, tant fastigós i que fassi formar un més trist i baix concepte de la moralitat pública i privada d'un home!

Causa pena i fins indignació el pensar que el poble de Reus l'hagi escullit per representant de la ciutat.

No sembla sino que tots ens tornem ximplis.

tits de paisà a quatre passos darrera seu guardant-li les espatlles.)

Acaba el senyor Sardá dient que la majoria el va empenyer per a que treballés per a obtenir el nomenament de R. O.; per quin motiu troba que ara no hi ha dret a abominar-ne. (Aixó és un tractat de lògica.)

El senyor Simó diu que no ha senyalat a ningú aldir que ell a l'acabar no necessitarà apoi de la força armada per a anar cap a casa, ni passar per carrers amagats. (Protestes del senyor Sardá que's donaper al·ludit.)

El senyor Rojo felicita al senyor Simó per l'honrosa distinció de que ha sigut objecte. Pot de manifest la diferencia d'ètica política del senyor Simó i del senyor Sardá, el primer dels quals trobant se alcalde de R. O. caigué el Govern que l'havia nomenat i posà el càrrec a la disposició del Govern que pujà (El senyor Prieto diu que no) mentre que el senyor Sardá cada vegada ha esperat que'l traspassés. Recorda l'acord de la nit en que es retirava del Consistori, n't memorable, en que el poble ens aplaudí amb lo qual manifestà llur conformitat amb la nostra actuació en pro de que hi hagués alcalde popular. El senyor Sardá es va imposar a la voluntat popular i acceptà la vara de R. O. i per a fer callar al poble cridà la guardia civil. (El senyor Sardá protesta. Diu que ell no la va fer sortir la guardia civil.) Continua el Sr. Rojo afirmant que ningú més que el Sardá la va fer sortir la guardia civil perquè aquesta sense ordre de l'autoritat no surt del quartel i ademés—diu—si no la hagués fet sortir l'hauria pogut fer retirar. Avui s'ha rentat aquella tac amb la cessantia de l'alcalde de R. O. i per aixó tornem a ésser aquí. Acaba proposant que's dirigeixi un salut a Marcel·lí Domingo i un altre al Comité de vaga pres, fent-los hi saber que ja no tenim alcalde de R. O., sino d'elecció popular.

El senyor Sardá s'entada perquè no volen creure que no va ésser ell qui va demanar la guardia civil.

El senyor Rojo insisteix en que sense ordre d'ell no hauria sortit i quan menys la podia fer retirar.

El senyor Adserá diu que un regidor conservador aplaudia des del balcó quan els civils carregaren contra el poble congregat a la plaça.

El senyor Aguadé diu que el poble ha demostrat que no volia per alcalde al senyor Simó. (Sobre tot el poble possibilista, que prefereix al Sardá.) Diu que no es devia fer alcalde al senyor Simó que ha perdut la majoria i va descendir a la política porca (protestes de la majoria per la paraula grollera empleada per l'Artemi). Retreu lo de que el senyor Ulled en el miting pro-amnistia hagués combatut als regionalistes i que a Barcelona els radicals combaten a la Lliga i que aquí van junts (a Barcelona els republicans den Marcel·lí Domingo tampoc van amb els conservadors den Dato i vosaltres si) i que el poble ja n'està fastiguejat.

El senyor Cavallé creu que el senyor Sardá ha comés una indiscreció al referir se a l'actuació de quan formava la Patriótica, perquè amb aixó dona motiu a que expliqui coses amb les quals els seus aliats d'avui, els possibilistes podrien pendre experiencia de qui són els conservadors i els resultats que dona una aliança amb ells, pero prefereix que ho aprenguin tocant-ho d'aprop.

En lo que's refereix ala consecució de l'Alcaldia per R. O. diu que tothom feia lo mateix quan no hi havia altre medi per a obtindre-la, pero quan va venir l'ocasió, van sacrificar les ventatges de que disfrutaven en apoi de la gran reforma que representa la supressió de les Alcaldies de R. O. Recorda que quan es llegien els nomenaments de R. O., en totes les corporacions, els republicans i autonomists feien constar la seva protesta...

El senyor Sardá: La seva comedia. (Els possibilistes no protesten.)

El senyor Cavallé: Comedia, diu vosté, pero que per la constancia d'aquesta protesta o comedia la vingut el

día en que fos implantada la reforma que any darrera any demanavem tots els partits d'esquerra. I si no hagués sigut aquesta comedia (El senyor Sardá: Ja la xiulará el poble) no celebrariem avui la fausta nova; que per a coneguir la fèrem acte de conjunt tots els que ens diem republicans.

Respecte a lo que ha dit el senyor Aguadé diu que no solzament pot estar orgullós del nomenament d'Alcalde popular com a premi al seu acte al dimi-tir la vara de R. O. el senyor Simó, si no que pot estar-ho per que el cos electoral va ratificar-li la seva confiança i adheció donant-li una forta majoria de vots sobre tots els demés candidats que es presentaven a la lluita.

Realment — diu — vosaltres, senyor Aguadé, vareu guanyar i nosaltres vareu perdre, pero guanyar amb l'ajuda dels conservadors no us hauria d'estufar tant com us estufa, car no és cap honor per qui es vol dir republicà i correligionari den Marcel·lí Domingo, guanyar en eleccions, com les passades, amb l'ajuda dels conservadors.

El senyor Salvat desmenteix que hagués aplaudit des del balcó quan la G. C. donava cargues.

El senyor Rojo, diu que si els possibilistes no haguessin faltat a la paraula també haurien anat junts amb ells; i respecte a que hagin anat amb els regionalistes diu que an aquests i als radicals els uneix quelcom de comú a l'ideologia d'ambdós partits, l'amor a l'AUTONOMIA i entre els republicans i els conservadors no hi ha res de comú i entremig hi ha: L'EMPRESONAMENT D'EN MARCEL·LI DOMINGO I EL COMITÉ DE VAGA A PRESIDENCI.

El senyor Lopez diu que a tots els guía lo mateix: apoderar-se del poder.

Dirigeix atacs a la premsa per les campanyes que sosté i que no té el valor de sostenir en el Consistori (Pero senyor, si els perodistes no hi tenim veu al Consistori). (La presidencia li diu que no es dirigeixi a la premsa, que si té quelcom que contestar an aquesta ho fassi desde la premsa mateixa.)

El senyor Aguadé contestant als senyors Cavallé i Rojo diu que fi ha algo molt fondo i molt gran que els uneix als possibilistes i als conservadors.

El senyor Adserá diu que si sab que no és cert que'l senyor Salvat aplaudís a la G. C. no tindrà inconvenient en declarar-ho públicament.

El senyor Magriñá pronuncia breus paraules en defensa de la premsa i diu que an ell moltes vegades l'han atacat i no ho portat mai al Consistori.

El senyor Rojo, diu que els possibilistes per a tornar a l'Ajuntament faltant al compromís contret, s'escusaren dient que hi tornaven perquè l'Assamblea havia fracassat, i al cap d'uns quants dies felicitaven i s'adherien als acords de la mateixa. Diu que o era engany el motiu amb que s'escusaven o ho era l'adheció. En Marcel·lí Domingo estava pres pels conservadors mentre els possibilistes s'hi aliaven, i aixó an en Domingo no li ha sentat pas bé, de lo qual n'ha donat prova.

El senyor Barberá diu que en nom del Centro del carrer de Sol i Ortega, no més sent l'alegria a mitges pel nomenament d'alcalde popular, car hauria volgut que hagués recargut el càrrec en un republicà. (Per any nou, doncs, no será alcalde el Sardá.)

Instancia de don Wenceslao Domingo sollicitant una revisió dels preus unitaris de les obres municipals que executa com a contractista.

Instancia de don Joan Cots Muixí, arrendatari de la báscula instalada en els baixos de les Cases Consistorials, sol·licitant la rescisió de l'arrendament en 31 d'aquesl mes.

Invitació de la Comissió delegada de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana a una vetllada que s'organitza per a demà en el Centre de Lectura. Porta: que hi assisteixi l'alcalde i els regidors que vulguin. Aprobat.

Comptes, aprovats.

El senyor Salvat diu que recull la denuncia que fa un diari de que al anar al Dispensari a curar un nen que va pendre mal no hi havia els menesters i

desmenteix aqueixa afirmació. Prega al senyor Alcalde que vetlli pels furs dels regidors. (Comitè denunciand-nos)

El senyor Rojo presenta una proposició demanant que l'Ajuntament acordís sollicitar del Govern la concessió de l'Amnistia i que siguin reposats tots els obrers despedits per les Companyies ferroviaries.

Els possibilistes i conservadors diuen que ja ho van fer ells abans. Queda aprovada la proposició.

El senyor Rojo presenta una proposició firmada per 14 senyors regidors demanant que en virtut d'haver sigut infringit un acord de la Junta Municipal de Vocals Associats que deia que's tenien d'amortitzar 4 places de guardes municipals, es declarin cessants als senyors Martorell, Matas, Malapeira i Matheu.

El senyor Rojo la defensa. Diu que essent una infracció tant manifesta, amb lo qual s'ha perjudicat l'erari municipal, proposa que el senyor alcalde que va cometre l'infracció reintegri a la caixa municipal l'import de les nòmines indegudament pagades als esmentats empleats.

(Transcorregudes les hores reglamentaries, s'acorda prorrogar la sessió per fins que s'acabin els assumptes a tractar.)

El senyor Sardá diu que s'assombra de que hi hagi regidors que parlin com ho fan devegades alguns que son amics seus particulars com el senyor Sagalá i el senyor Magriñá. Diu que si ho té de pagar ho pagarà perquè encara te per a pagar-ho. Es dirigeix al senyor Rojo i li diu que és el menys indicat per a proposar lo que proposa perquè en una ocasió en que es trobava desemparat el va protegir. (Escandal. Els regidors increpen al senyor Sardá)

El senyor Rojo, amb gran energia contesta al senyor Sardá, i li diu que si un día els seus amics per a que no es vegés privat de la vida, van demanar al senyor Sardá que l'ajudés, recordi també que quan el va veure ell li va dir que per més que l'haidés seguiria formant en el partit republicà i combatent políticament al senyor Sardá i als conservadors. No cregui el senyor Sardá que perquè un día m'ajudés a guanyar me la vida estigui obligat tota la vida amb ell. Primer que tot, són els ideals que sempre he defensat i defensaré... (Grans aplaudiments dels senyors regidors i del públic, que crida contra l'acte incalificable portat a cap pel senyor Sardá. Part del públic penetra al saló de l'Alcaldia on se celebra la sessió. Els més durs calificatius són llençats contra el senyor Sardá, que acusa per la propia conciencia intenta marxar per a no presenciari l'espectacle menaçador del públic i d'alguns senyors regidors que s'han posat al costat del senyor Rojo. Un regidor possibilista davant de l'actitut que prenía el públic i com que en deu alguna, s'aixeca també per a escapar se. I tots, un a un, entre la cridoria imponent, anaren marxant. Sols quedaren en el saló els regidors de la majoria i els senyors Bosch i Roig. Quan restablerta la calma relativament, anava a reanudar se la sessió, el senyor Bosch marxa i després el senyor Roig fent constar que es retirava per disciplina.)

El senyor Cavallé diu que amb vuit anys de vida municipal no havia vist mai un espectacle tan denigrant ni que el commogué tant com l'agressió brutal de que ha fet víctima el senyor Sardá al senyor Rojo. Aquell al ventre l'acte comés i al sentir com el cor del senyor Rojo se li havia pujat als llavis proclamant la seva integritat política, per un manament imperatiu de la seva conciencia s'ha retirat avergonyat. El senyor Rojo en deu tenir prou amb l'aplaudiment unánim del públic i la adheció de tots els senyors regidors, i si fins ara sabia que es podia comtar com un company en endavant sapiga que se'l tindrà com gran amic per que ha quedat proclamada la seva integritat com a home. Acaba demanant el senyor Cavallé que consti en acta l'adheció del Consistori al senyor Rojo.

EN L'AJUNTAMENT

En Josep Simó, alcalde popular. - El contuberni possibilista-conservador a la picota. - Extralimitacions legals i desafurs reparats. El Fardasses pert els estrebs i comet una villania. - Gros escándol i retirada vergonyosa dels de la conxorxa.

SESSIÓ D'ANS D'ANIR

La presideix el primer tinent d'alcalde senyor Cavallé, i hi assisteixen els regidors senyors Magriñá, Porta, Segimón, Balagué, Pijoán, Jordana, Simó, Casagualda, Clivillés, Sagalá, Rojo, Adserá, Massó, Roig, Bosch, Tri-caz, Sardá, Barberá, Salvat, Caselles, Pons, López, Aguadé i Prieto.

Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

Es dona compte de la R. O. que publica el Butlletí oficial sobre el cesse dels alcaldes de nomenament governatiu.

Acta de cesse de l'alcalde de R. O. don Manuel Sardá.

Aqueix senyor és lamenta que no el deixessin continuar en el seu lloc fins a la sessió per a poguer-se despedir.

Se sospén la sessió per uns minuts per a que els senyors regidors puguin posar-se d'acord per a la elecció d'alcalde popular.

Reanusada la sessió es procedeix a la votació per mitjà de paperetes. Resulta elegit alcalde popular de Reus don Josep Simó i Botarull, per 14 vots contra onze paperetes en blanc.

El senyor Cavallé proclama alcalde a don Josep Simó i Botarull al que després de felicitar per l'honrosa distinció de que acabava d'ésser objecte, convidà a ocupar la presidencia.

El senyor Simó passa a ocupar la i pronuncia breus paraules d'agraïment per l'honor segons ell immerescut que se li fa. Diu que té tanta satisfacció per l'honor de que se'l fa objecte com per veure triomfants les aspiracions populars per a defensar les quals va deixar l'Alcaldia.

S'ofereix a tots els senyors regidors i al poble en general per a fer una bona obra administrativa, i diu que al retirar-se a casa després d'haver complet el seu comés ho farà segurament amb la conciencia tranquila, sense haver-se de fer acompanyar per la força armada.

El senyor Magriñá felicita al senyor Simó per haver sigut elegit alcalde per la voluntat del poble. Es refereix a la retirada dels regidors del Consistori i a la defecció possibilista. Diu que ell i els seus companys no havien tornat al Consistori no per la persona del senyor Sardá si no pel càrrec de R. O. que ostentava. Avui — diu — tornem aquí amb la bandera d'splegada a seguir lluitant amb més torça que mai, i acaba dient que espera que el senyor Simó seguirá les petjades de l'altra vegada per a la prosperitat de Reus.

El senyor Sardá diu que és de tota necessitat defensar-se perquè el dret a la defensa no es pot negar a ningú. (Qui li nega?)

Ofereix l'apoi de la minoria dinástica per a fer bona obra administrativa, i diu que ell no ha necessitat mai l'apoi de la guardia civil. Ara que si alguna vegada ha anat amb individus de la guardia municipal, diu que és una cosa propia del càrrec, que ho ha vist de tots els alcaldes. (Nosaltres ni ningú haurá vist mai a Reus que cap alcalde, excepció feta del senyor Sardá, que anava per tot arreu guardat per la força pública, que durant molt temps no va abandonar un sol moment ni de dia ni de nit, necessitat que'l guardessin i d'aixó, de que no podia anar sol peis carrers de la ciutat n'és testimoni tot el poble que pogué veure diariament un guarda o dos ves-

Institut de Bioteràpia i Laboratori Microbiològic Clínic del Dr. A. FRAS
VACUNACIÓ CONTRA LA

RABIA

La vacunació deu començar abans d'haver transcorregut 10 dies després de la mossegada

Diagnòstic o revelació experimental de la rabia en els animals causants de les mossegades. Anàlisis bio-normals i patològics.—Arraval baix Jesús, 33. Reus

Sense aquesta marca

L'aparell NO és un GRAMÓFON
— CATALEGS GRATIS —

Companyia del Gramófon - SOCIETAT ANÓNIMA ESPANYOLA

Èxit colosal dels célebres artistes
TITTA RUFO i CARUSSO
en discs marca GRAMÓFONO

De venda: R. PERPIÑÀ - Carrer Major, 22 - REUS
Despatx: 24, pral.

Dipòsit de Reploteja. - Vellatge de botxica i Desperadors des de 2'90 pessetes.

Xocolateria LA MUNDIAL

(Antiga del Narri)

Carrer de la Mar, 2 (Carreró davant la plaça de la Constitució) Reus

Aquest establiment al passar a ésser propietat de Vicents Martí, ha sigut reformat el local amb el fi de poguer servir al distingit públic, el qual trobarà en el mateix economia i servei esmerat.

Basar «La ALIANZA» - REUS

Secció d'Objectes per a Regal

Ultimes novetats en Galeters, Jardineres, Gerros, Joiers, Jocs de café, Jocs entreines, Jocs de taula amb i sense estutx, Lámpares, Torretes, etc., en plata de llei. Plata Meneses i Plata Anglesa. Gran assortit en Figures artístiques de fang, marbre i pasta.

PREUS SENSE COMPETENCIA

SECCIÓ D'ÒPTICA

Gran assortit en tota classe d'articles pertencents a aquest ram.—Gran varietat en montures per a Ulleres i Lentes en or, xapa or i níquel.—Garantitzem la puresa dels cristalls que la casa emplea en la confecció de les receptes dels Srs. Metges Oculistes.—Se fan compostures de totes classes.

PREUS ECONÒMICS

MERCERIA I NOVETATS

Alfred Llecha

Carrer de Monterols, 36.-REUS

Gran assortit, de les més altes novetats, en adorns per a vestits de senyora. Brodat i entredós, pel·leteria, perfumeria del país i estrangera, genres de punt, corbateria, elàstics, lliga-cames, bisuteria, moneders, i tots quants articles pertencents al ram.

Informació

Aquesta nit debutarà al Teatre Fortuny la companyia de sarsuela que dirigeix el primer actor Emili Duval, la qual posarà en escena les sarsueles «el Príncep Bohemió», «La Verbena de la Paloma» i «Diana cazadora».

Ha sigut inscrit en aquest Govern civil el Reglament de la societat recreativa La Gran Peña, de Reus.

Jaume Simó i Bofarull

ADVOCAT DELS ALTRES COL·LEGIS DE REUS I TARRAGONA

DESPATX: Robuster, 28, ent., de 11 a 12 i de 16 a 18

S'ha concedit autorització per a instal·lar una subcentral telefònica en Selva del Camp, unida al Centre urbà de Reus.

El Capità general D. Josep Barraquer ha aplassat fins la setmana pròxima sa visita a les guarnicions de Vilanova y Geltrú, Vilafranca, Tarragona, Reus, Valls y Tortosa.

Aquesta nit es donaran escullides sessions de cine en el Kursaal i Sala Reus, debutant en el primer la celebrada parella «Pepe Marqués y Perla antillana».

Havent ocorregut uns cassos de verola entre el bestiar llanar del terme de Solomó, es declara oficialment dita enfermatat en el referit terme.

Se necessiten urgentment

Mare i filla independents per a viure en un poble, essent indispensable que l'una sàpiga cuinar bé y l'altra cuidar animals domèstics. Imprescindible excel·lents referències.

Escriure amb detalls a L. Oliya, La Argentera (Província de Tarragona).

Amb el títol de «Elementos disgustados» publica un periòdic la següent noticia:

«En Badajoz hubo excitación entre brigadas, sargentos y suboficiales que intentaron asaltar la redacción de un periódico por la publicación de cierto documento.»

Se dice también que en Barcelona hubo anoche alguna «excitación» entre las mismas clases mil tares».

Banc de Reus de Descomptes i Préstams

Negociem tots els cupons Deutes de l'Estat de venciment primer gener 1918. Canvi de bitllets i monedes estrangeres.

Aquest s'hi oposa a que consti en acta aqueixa adhesió i agraeix les paraules del senyor Cavallé.

Queda aprovat lo proposat pel senyor Cavallé.

El senyor Rojo presenta una altra proposició declarant cessants als senyors Silvano Gil, Jaume Ciurana, J. Zamora, i A. Gil; i que els senyors regidors que els varen nomenar ingressin a les arques municipals els pagos que se'ls hi ha fet, puix foren, igual que els abans esmentats, nomenats indègudament. Igualment els danys i perjudicis que pugui reclamar el senyor Silvano Gil, aniran a càrrec dels senyors regidors que formaren el jurat que li adjudicà el càrrec.

El senyor Rojo defensa la proposició breument, quedant aprovada.

El senyor Jordana presenta una raonada proposició, sotscrita per tots ls regidors de la majoria, reposat als empleats despedits per la conxorxa possibilista conservadora i deixant, en conseqüència, cessants als nomenats per aquesta.

La defensa breument el propi senyor Jordana, quedant aprovada, com les demés amb caràcter d'urgent i força executiva.

El senyor Adserà demana que constin en acta les paraules pronunciades pel senyor Sardá. A precs d'altres senyors regidors, desisteix.

El senyor Magriñá proposa i s'acorda felicitar al senyor Puig i Cadafalch per haver sigut elegit President de la Mancomunitat Catalana.

El Sr. Clivillés proposa que es construeixin 4 passos adoquinats i que si no hi ha adoquins que s'en comprin. Aprovat.

El Sr. Jordana proposa que els comptes que es tinguin que presentar a l'Ajuntament portin solzament la firma dels tècnics.

S'acorda aixís y s'aixeca la sessió.

Secció Oficial

Alcaldia Consistorial de Reus.

Don Josep Simó i Bofarull, Alcalde-President de l'Excm. Ajuntament d'aquesta ciutat.

Faix sapiguer: Que havent cessat l'Alcalde de real ordre don Manuel Sardá i Martí, l'Excm. Ajuntament en sessió ordinària celebrada ahir, se va dignar elegir-me per majoria absoluta de vots per son Alcalde President.

Al tindre l'honor de participar ho al veïnat, m'es molt grat dirigir una atent salutació al poble i oferir-me als meus conciudadans per a tot quant pugua servir-los dintre les lleis i els deures que m'imposa l'honorós càrrec popular amb que he sigut investit.

Reus 6 de Desembre de 1917.—L'alcalde, J. Simó Bofarull.

Instal·lacions Elèctriques

AMORTITZABLES

Per a informes: Electricista Freixa

Carrer de Vilá (a) Bou REUS

Confiteria i Comestibles de Joan Grané

Plaça de Catalunya, núm. 1.-REUS

Extens assortit en Turrons, Confits d'ametlla i Xampany des de 250 Pessetes botella.

Aquesta casa serveix el Cafè MORA i PUERTO RICO torrat diàriament

Gran Servei d'Autos i Carruatges

De Montroig a Reus i viceversa

SORTIDES

AUTOMOVILS		CARRUATGES	
MONTROIG	REUS	REUS	MONTROIG
A les 7	A les 11	A les 8	A les 4
» 12'30	» 4'30		

PUNTS DE PARADA:
A Montroig, Casa Sabaté.
A Montbrío, Cafè de la Plaça.
A Reus, Carrer de Sant Joan, Guarnicioneria den Baldrich.

La casa Torres

que des d'alguns anys se dedica a la construcció de mobles, compra fusta de noguer, oliver, roure, alzover, etc., etc. a preus corrents.

PLAÇA de CATALUNYA, 10.-REUS

IMP. SANJUÁN - REUS

EICAS MESSENZILL DE TOS;

el refredat més simple; qualsevol lleugera inflamació, més que afeccions transitories constitueixen un perill serio i constant. La TISIS, BRONQUITIS CRÓNICA, l'ASMA, etc., són ben sovint el resultat de catarros mal cuidats. Les

Pastilles Serra

compostes de balsàmics, antisséptics i espectorants que tenen la facultat d'aliviar i curar tota mena de TOS i enfermetats de les vies respiratòries són el remei millor que pot recomanar-se en la seguretat d'obtenir promptes i satisfactoris resultats.

Calma la tos rapidament, estova el pit, descarrega els pulmons i fan desaparèixer tot seguit la fatiga que oprimia y dificultava la respiració.

ES VENEN A DOS RALS CAPSA.

LITINOIDES SERRA

Primera sal litínica fabricada a Espanya per a la obtenció de

riquíssima aigua de taula

Exigiu sempre el nom Litinoides Serra sobre fons blau i tindreu la garantia de que la bossa és llegetima, essent l'únic veritable remei per a prevenir i curar malalties de l'estómac, feige, ronyons, mal de pedra, etc. Proporcionen una aigua pura, fresca, carbònica, deliciosa de gust.

Es venen en capses de 12 paquets a 1 pesseta; de 30 paquets a 3'65 pessetes; de 100 paquets a 7 pessetes, **UN PAQUET SOLT: 10 CÈNTIMS.**

EL RECONSTITUENT MILLOR

és aquell que basant-se en teoríes científiques admeses universalment proporciona a l'organisme empobrit un immediat alivi i la reparació progressiva de les forces perdudes. La

Enofosforina Serra

agradable al paladar com la més fina de les begudes, té una acció vivificant tal que pot dir-se que REFA el cos rendit per l'anèmia; remineralitza la matèria gris, aclareix la ment i retorna el bon humor.

Es indispensable per a totes aquelles persones convalescents de llargues malalties, per a combatre la vellesa prematura, enfortir al débil i vigoritzar a l'impotent.

FARMACIA SERRA

Arraval de Santa Agna, número 80 - REUS

El rei dels cafès

Puresa garantida

Atomia concentrat

AGENTE EXCLUSIVO PARA LA VENTA EN ESPAÑA
ROMÁN MARIMÓN PLAZA CATALUÑA-7
REUS

El més agradable

LES PERSONES DE BON PALADAR PREVEN EL CAFÉ "PAMPA"

DISPONIBLE

DECORACIO - MOBLES

J. MONTAGUT

Carrer de la Presó, 4 REUS

DROGUERIA

de **H. MARINÉ**

Plaza de Prim REUS

Fábrica de Capses de Cartró

ENRIC VIDAL

Carrer del Gallo, 4 REUS

Claudi Borrás

DENTISTA

Plaça Constitució, 13 REUS

L'Hidráulica Reusense

de **EMILI AULÉS**

Extens assortit en mousaics hidràulics
PREUS ECONÓMICS

Camí de Riudoms REUS

JOSEP SOLÉ

RECADER DE REUS A BARCELONA

BARCELONA
Bou de la Plaça Nova, 14
Passeig de Gràcia, 62 (Colmado)
Hospital, 4 (Estanc.)

REUS
Güell i Mercader, (Hostals), 22, Cordereria
Arraval Santa Agna, 5

TINTORERIA de

MANUEL CIBIACH

Se renta i tenyeix tota classe de roba. S'utilitza el planxat elèctric.

Galans, 7 REUS

Casa PUJOL

TRAJOS DE LLANA
DES DE 25 PESSETES

Monterols, 37 REUS

JOAN PUJOL

RECADER

EL MÉS ANTIC DE REUS A BARCELONA

ARRAVAL ALT DE JESÚS REUS

NON PLUS ULTRA

Trajos a preus inverossímils

La casa millor assortida en trajos per a nens

Portal de Jesús, 1. — REUS

Esteve Massagué

COMISSIONS-REPRESENTACIONS

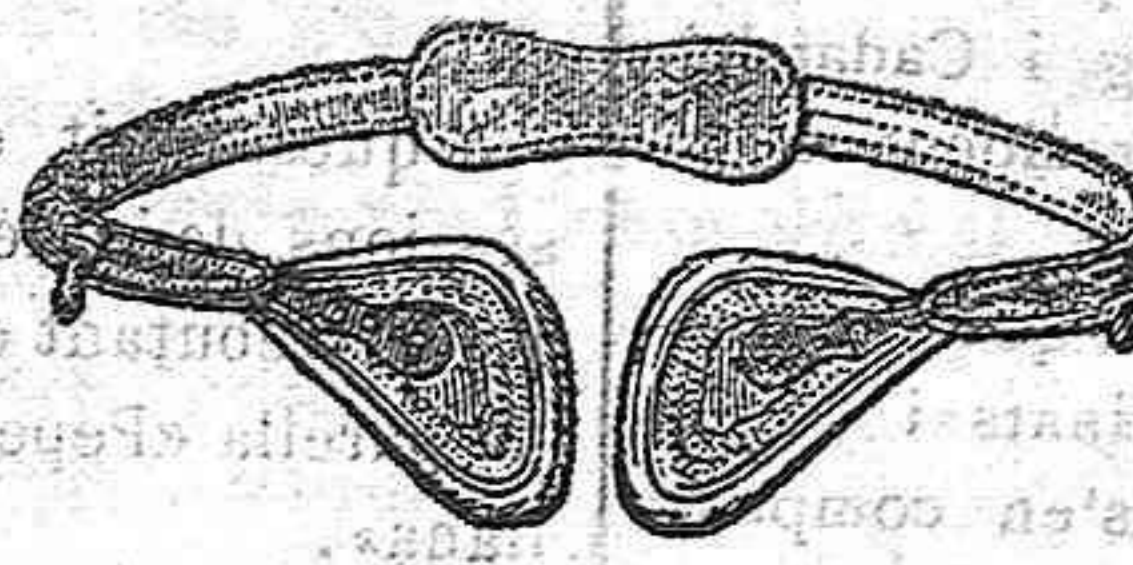
SANT LLORENS, 8, 3.ª REUS

DISPONIBLE

Fàbregas i Recasens

Valors-Cupons-Borsa-Canvi-Giros

PLAZA DE CATALUÑA 10 REUS
Rambla dels Estudis, 4 (TELEFONS A 2348 i A 3458)

LA CRUZ ROJA

Antic i acreditat establiment de Ortopedia, fundat en 1896, per don JOSEP PUJOL

Aquesta casa té a la venda un gran assortit de Braguers de totes classes, lo més pràctic i modern per a la curació de les hernies per cròniques i rebelds que siguin.

Petits Braguers de cauxú per a la prompta curació dels tendres infants.

Especialitat en aparells articulats fabricació de la casa, aplicats per persona competent amb molts anys de pràctica en la mateixa.

Faixas hipogàstriques per corregir la obesitat, dilatació i abultament de ventre.

Tirants homoplàstics per a evitar el carregament d'espatlles.

Confecció de tota classe d'aparells d'Ortopedia. Gran assortit en lentes i ulleres per a la vista miopa i vista cansada. Binocles de teatre i campanya i tot lo concernent al ram de Optica, Cirurgia i Ortopedia.

"LA CRUZ ROJA" (CASA FUNDADA EN 1896) MONTEROLS, 16 (Al costat del fabricant de gorres D. Isidro Pons)